

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113234929
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113234929.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zast. Bobák, Bollová a spol. s r.o., advokátska kancelária, Dr.V.Clementisa 10, Bratislava, proti odporcovi: Q. B., K.. XX.XX.XXXX, O. R. XXX/XX, O.Č., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, Seberínioho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 210,85 Eur prísl.,

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 15,85 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 465,85 Eur od 03.07.2012 do 28.02.2014, zo sumy 315,85 Eur od 01.03.2014 do 31.03.2014, zo sumy 265,85 Eur od 01.04.2014 do 30.04.2014 a zo sumy 15,85 Eur od 01.05.2014 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietla.

Odporca j e p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 14,22 Eur titulom súdneho poplatku za návrh a vo výške 42,60 Eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania voči vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 08.10.2013, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 21.10.2013, domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 660,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne a náhrady trov konania. Uplatnený nárok navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom uzavrel zmluvu č. U. a U.. Na základe zmlúv navrhovateľ odpredal odporcovi zariadenia. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 2011/09-2012/04, čím porušil zmluvné povinnosti. Následne podaním zo dňa 17.07.2014 zobral návrh v časti sumy 450,- Eur späť z dôvodu jej úhrady po podaní žalobného návrhu

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu Zmluvu o pripojení s dodatkom, pokus o pokonávku s doručenkou; faktúry; všeobecné podmienky poskytovania služieb navrhovateľa, potvrdenie o cene MT, doručenku.

Podaním zo dňa 05.12.2013 vedľajší účastník na strane odporcu oznámil vstup do konania, a to v zmysle § 93 ods.2 O.s.p. spolu s vyjadrením k veci. Vedľajší účastník sa vyjadril, že môžu byť dané skutočnosti, ktoré by mohli naznačovať porušenie práv spotrebiteľa s poukazom na uplatňovanú zmluvnú pokutu. Preto navrhol, aby súd preskúmal danú podmienku z hľadiska okolností pri uzatváraní zmlúv, poskytnuté výhody. V prípade, že zmluvná pokuta bola dohodnutá nevýhodne pre spotrebiteľa, žiadal súd, aby ju priznal v odôvodnenej výške, resp. úplne zamietol.

Trovy konania si neuplatnil.

Navrhovateľ a aj odporca boli upovedomení o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu spolu s výzvou na vyjadrenie, či súhlasia s daným vstupom. Ani jeden z účastníkov konania sa ku vstupu žiadnym spôsobom nevyjadril v súdom určenej lehote.

Na základe vyššie uvedeného súd v danej veci nariadil ústne pojednávanie na deň 25.09.2014. Na pojednávanie sa nedostavil nikto, preto súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov v zmysle § 101 ods.2 O.s.p.

Súd v zmysle § 122 a nasl. O.s.p. vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu.

Z pripojenej zmluvy č. U. spolu s dodatkom mal súd zistené, že danú zmluvu s dodatkom platne uzatvorili účastníci konania ako zmluvné strany dňa 15.07.2010, predmet ktorej bol v zmluve špecifikovaný, pričom bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov. Odporcovi bol odpredaný MT Huawei ETS 8121 za kúpnu cenu 1,- Eur. Dodatok bol uzavretý dňa 15.07.2010.

Daná zmluva obsahuje, že neoddeliteľnou súčasťou sú okrem iného aj Všeobecné podmienky a cenník služieb. Z tzv. Prílohy č.1 Dodatku k Zmluve vyplývajú bonusy ponuky „Akvizičná ponuka HSDPA-ZA“ zo dňa 16.04.2010. Táto príloha však nebola podpísaná žiadnym účastníkom konania, ale z článku 1.3 Dodatku vyplýva, že ide o neoddeliteľnú súčasť.

Navrhovateľ zároveň predložil súdu listinu bez označenia, na ktorej je tabuľka s uvedením názvu akcie, typ zariadenia Huawei ETS 8121, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 75,- Eur. (l.č. 6)

Ďalšie zmluvy, na ktoré navrhovateľ poukazoval v žalobnom návrhu, nepredložil, a to ani po poučení v zmysle § 120 O.s.p., avšak medzi účastníkmi konania nebolo sporné poskytovanie služieb tak, ako bolo uvedené vo faktúrach.

Súdu boli spolu s návrhom predložené všeobecné podmienky. (l.č.34)

Súd posúdil, že predmetná zmluva s dodatkom je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Súd poukazuje na to, že vzhľadom na právnu úpravu v čase uzavretia zmluvy na tento typ zmluvy sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), ktorého znenie bolo zmenené novelou

- zákonom č. 568/2007 Z.z., a je nutné aplikovať aj smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah, ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy.

V každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná práva úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu.

To však nevylučuje, aby sa navrhovateľ domáhal svojich práv, pokiaľ boli spotrebiteľom - odporcom porušené.

Ochrana spotrebiteľa totiž neznamena, že spotrebiteľ môže porušovať dohodnuté povinnosti a neplatiť za poskytnuté služby.

Podľa článku 2 písm.b) smernice 93/113/EHS "spotrebiteľ" znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesii.

S poukazom na to, že je daná zvýšená zákonná ochrana spotrebiteľa, je nepochybné, že odporca svoje povinnosti neplnil a taktiež mal vedomosť o zmluvnom ujednaní, že v prípade porušenia jeho povinnosti je navrhovateľ oprávnený požadovať aj zmluvnú pokutu.

Odporca aj napriek tomu svoje povinnosti bez uvedenia riadneho dôvodu neplnil.

V zmysle § 43 ods.1 zák.č. 610/2003 Z.z. zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods.2 zák.č. 610/2003 Z.z. podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 77 ods. 9 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 44 ods.1 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Je nepochybné, že Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/91/2011 bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty označená ako neprijateľná podmienka.

V dôsledku toho navrhovateľ si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ale náhradu škody za odpredané mobilné telefóny/zariadenia - Huawei ETS 8121 vo výške 74 Eur a Huawei B260 Flybox 3G Router vo výške 121 Eur, pričom uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou, t.j. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca mu spôsobil tým, že získal dané zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby po dobu viazanosti, čo porušil.

Súd mal z predložených listín zistené, že uzavretou zmluvou U. sa odporca zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby, pričom odporcovi boli odpredané telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu s dobou viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov a následne bola odporcovi predĺžená viazanosť o 176 dní od 13.11.2012 na základe požiadavky odporcu v súlade s dodatkom k zmluve..

Z predložených listín mal súd preukázané vystavenie faktúr za poskytnuté služby za jednotlivé obdobia:

- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2011 na sumu 46,57 Eur splatnú dňa 10.10.2011
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.09.2011 na sumu 60,43 Eur splatnú dňa 10.10.2011
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2011 na sumu 15,02 Eur splatnú dňa 09.11.2011
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2011 na sumu 59,87 Eur splatnú dňa 09.11.2011
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2011 na sumu 15,02 Eur splatnú dňa 11.12.2011
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.10.2011 na sumu 56,34 Eur splatnú dňa 11.12.2011
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2011 na sumu 15,02 Eur splatnú dňa 13.01.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.12.2011 na sumu 59,87 Eur splatnú dňa 13.01.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2012 na sumu 15,02 Eur splatnú dňa 27.01.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2012 na sumu 28,60 Eur splatnú dňa 10.02.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 15,02 Eur splatnú dňa 11.03.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 38,17 Eur splatnú dňa 11.03.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2012 na sumu 15,02 Eur splatnú dňa 09.04.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2012 na sumu 50,05 Eur splatnú dňa 09.04.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2012 na sumu 3,98 Eur splatnú dňa 10.05.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2012 na sumu 10,49 Eur splatnú dňa 10.05.2012.

Súd mal preukázané, že listom označeným ako pokus o pokonávku zo dňa 18.06.2012 (l.č.13) navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za zúčtovacie obdobie 2011/09-2011/12, a to do 02.07.2012.

V danom liste navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi aj zmluvnú pokutu vo výške 195,- Eur z dôvodu porušenia zmluvných povinností.

Súd sa nezaoberal zmluvnou pokutou, keďže nebola predmetom konania. Teda podanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ohľadom zmluvnej pokuty je teda neopodstatnené.

V danom konaní navrhovateľ tvrdil, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za obdobie 2011/09-2012/04, a to v celkovej sume 465,85 Eur.

V konaní nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie navrhovateľa, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za dané obdobie.

Taktiež nikým neboli namietané a spochybňované zmluvy, na ktoré poukazoval navrhovateľ, a teda neboli spochybňované ani zmluvné povinnosti.

Hoci navrhovateľ predložil súdu iba zmluvu s prílohami č. U., z predložených listín vyplývajú aj ďalšie zmluvné povinnosti zo zmluvy U., čo nebolo nikým a ničím rozporované.

Medzi účastníkmi konania teda bolo nesporné uzavretie daných zmlúv, poskytnutie služieb zo strany navrhovateľa a povinnosť platiť za poskytnuté služby odporcom.

Z toho dôvodu súd v danej časti nevykonal žiadne ďalšie dokazovanie.

Odporca však v podaní zo dňa 05.06.2014 uviedol, že dňa 10.02.2014 uzavrel s navrhovateľom splátkový kalendár na sumu 929,20 Eur na 6 splátok po 150,- Eur so 6.splátkou vo výške 179,20 Eur so splatnosťou k poslednému dňu v mesiaci. (l.č. 64)

Zároveň uviedol, že kontaktoval navrhovateľa po doručení listín zo súdu, avšak navrhovateľ mu vraj oznámil, že nevedie voči nemu žiadne súdne konanie a nemá voči nemu žiadne iné pohľadávky okrem uvedenia v splátkovom kalendári, ktorý súdu predložil. (l.č.65 obsahu spisu) Uvedené tvrdenie ničím nepreukázal, ale aj tak je irelevantní vzhľadom k tomu, že žalobný návrh bol navrhovateľom riadne podaný dňa 12.10.2013.

Zo splátkového kalendára vyplýva, že bolo vyhovené žiadosti odporcu o poskytnutie splátok po 150,- Eur v počte 5 splátok a 6.splátka vo výške 179,20 Eur, ktorá sa stala splatnou dňa 31.07.2014.

Z uvedeného je zrejmé, že posledná splátka v zmysle splátkového kalendára bola poskytnutá dňa 31.07.2014, a prvá splátka bola splatná dňa 28.02.2014. Žalobný návrh bol podaný dňa 21.10.2013 a rozhodnutie bolo vyhlásené dňa 25.09.2014, avšak do vyhlásenia rozhodnutia zo strany navrhovateľa došlo k späťvzatiu návrhu iba v časti 450,- Eur.

Odporca napriek splátkovému kalendáru preukázal splatenie iba sumy 450,- Eur, a to dňa 28.02.2014, 31.03.2014 a 30.04.2014. Ďalšie uhradenie splátok nepreukázal, pričom tieto doklady boli súdu doručené dňa 11.06.2014, teda do toho dňa v zmysle splátkového kalendára odporca bol povinný zaplatiť minimálne 1 splátku - do 31.05.2014.

V splátkovom kalendári bol odporca riadne upozornený na to, že výhodu splátok stratí v prípade vynechania čo i len jednej splátky.

Súd poukazuje na to, že žalobný návrh bol podaný dňa 21.10.2013, teda pred splátkovým kalendárom, ktorý bol odporcovi umožnený až dňa 10.02.2014 s prvou splátkou do 28.02.2014 a poslednou do 31.07.2014. Pojednávanie bolo nariadené na deň 25.09.2014 a do toho dňa nebolo preukázané splatenie uplatneného nároku, dokonca ani vo výške v zmysle splátkového kalendára. Boli preukázané iba splátky v celkovej výške 450,- Eur. (posledná splatená dňa 30.04.2014)

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu v časti sumy 450,- Eur, súd konanie v danej časti zastavil uznesením zo dňa 05.08.2014. V dôsledku toho predmetom konania tak zostala suma 210,85 Eur s príslušenstvom.

Bolo nepochybne zistené, že dlžná suma za poskytnuté služby v čase podania žalobného návrhu bola vo výške 465,85 Eur, z ktorej odporca po podaní žalobného návrhu zaplatil sumu 450,- Eur.

Na základe toho súd posúdil, že odporca je za poskytnuté služby povinný zaplatiť ešte sumu 15,85 Eur.

NÁHRADA ŠKODY

Čo sa týka uplatnenej sumy 195,- Eur, tento nárok navrhovateľ uplatnil titulom paušalizovanej náhrady škody, ktorá je vo výške rozdielu medzi predajnou cenou a trhovou cenou za odpredanie mobilného telefónu/zariadenia:

- zariadenie Huawei ETS 8121, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 75,- Eur.
- zariadenie Huawei B260 Flybox 3G Router, akciová cena 29,- Eur a predajná cena 150,- Eur.

Čo sa týka zariadenia Huawei B260 Flybox 3G Router, navrhovateľ jeho odpredanie ničím nepreukázal, zo žiadnej predloženej listiny nevyplýva dané odpredanie, teda navrhovateľ v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, hoci bol riadne poučený v zmysle § 120 O.s.p. (a to aj na zaslanom písomnom poučení).

Zariadenie Huawei ETS 8121:

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovej hodnoty, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka

- (1) Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).
- (2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch.
- (3) Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.
- (4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady, medzi ktoré patrí:

- protiprávny úkon,
- vznik škody,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- zavinenie.

Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je na navrhovateľovi.

Zavinenie je subjektívnou právnou kategóriou, pretože vyjadruje vnútorný, psychický vzťah škodcu k výsledku svojho konania. zavinenie môže spočívať vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Forma zavinenia ovplyvňuje rozsah náhrady škody.

Predloženými listinami navrhovateľom označenými ako doklad o predajnej cene MT/zariadenia, navrhovateľ preukazoval akciové ceny MT a predajné ceny s DPH.

Súd poukazuje, že z ničoho nevyplýva, že daný doklad je hodnoverným dokladom, ide len o nejaký výtlačok navrhovateľa. Z ničoho nevyplýva, že skutočne bola taká trhovú cena, pričom v zmluve žiadna taká cena nebola ani uvedená.

Súd nezistil ukončenie zmluvného vzťahu.

Navrhovateľ tvrdil, že zmluvná pokuta v zmysle Dodátkov mala plniť paušalizovanú náhradu škody v prípade porušenia zmlúv, avšak odporca nezotrval v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas neuhradil svoje záväzky. Týmto navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny za zariadenia, ktoré mu boli odpredané. Zároveň navrhovateľovi vraj vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, akceptačný a aktivačný proces, SIM karty, avšak tieto škody si neuplatňuje.

Navrhovateľ vypočítal skutočnú škodu, ktorú mu mal odporca spôsobiť:

- zariadenie Huawei ETS 8121, akciová cena 1,- Eur a predajná cena 75,- Eur, škoda 74,- Eur.

- zariadenie Huawei B260 Flybox 3G Router, akciová cena 29,- Eur a predajná cena 150,- Eur, škoda 121,- Eur.

Z ničoho však nevyplýva, že by navrhovateľ požadoval späť mobilné telefóny/zariadenia, ktoré odpredal odporcovi.

Pokusom o pokonávku navrhovateľ požadoval zmluvnú pokutu z dôvodu porušenia povinností - neplatenie faktúr riadne a včas.

Avšak v rámci tohto konania po vyhlásení neprijateľnej podmienky ohľadom zmluvnej pokuty rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (6Co/91/2011) navrhovateľ nepožadoval zmluvnú pokutu, ale iba náhradu škody v danej výške, ktorá je rozdielom predajnej ceny a trhovej ceny odpredaných zariadení.

Čo sa týka náhrady škody, súd má za to, že navrhovateľ ju nijako nepreukázal, dokonca navrhovateľ nepreukázal ani len odpredanie zariadenia Huawei B260 Flybox 3G Router.

Taktiež súd poukazuje, že odporca za základe zmluvy z 15.07.2010 a údajne ďalšej zmluvy z 21.04.2010 neplatil za služby v období 2011/09-2012/04, ale žaloba bola podaná až dňa 21.10.2013, teda až cca po 3 rokoch používania predmetných zariadení a z ničoho nevyplýva, že odporca bol vyzvaný na ich vrátenie. Vyzývaný bol iba na zaplatenie faktúr.

Náhradu škody si uplatnil až žalobným návrhom, ktorý však tiež nahrádza samotnú výzvu, ale v takej podobe bol odporcovi doručený až dňa 27.05.2014.

Od uzavretia zmlúv však uplynuli viac ako 4 roky a predsa je prirodzené, že každým dňom klesá hodnota veci, ako je aj mobilný telefón, či iné zariadenie, a to o to viac, že je aj používaný.

Preto ak navrhovateľ požaduje náhradu škody spočívajúcu v rozdiel medzi predajnej a trhovej ceny, žiada teda od odporcu úhradu trhovej ceny v plnej výške, ktorá bola ku dňu predaja.

V takom prípade je však náhrada v danej výške neprípustná vzhľadom na zníženie hodnoty telefónu/zariadenia.

Súd poukazuje na to, že od uzavretia zmluvy, teda od začiatku používania odpredaného zariadenia do uplatnenia nároku ubehol určitý časový odstup.

Aj bez znaleckého dokazovania je nepochybné, že hodnota takých zariadení klesá, znižuje sa každým dňom, a to bez ohľadu na to, či sa používa alebo nie. Ak sa používa, tak o to viac sa hodnota znižuje.

Navrhovateľ nepreukázal skutočnú výšku škody.

Zároveň súd poukazuje na to, že pokiaľ došlo k odpojeniu zo strany navrhovateľa, v dôsledku čoho došlo k nezotrvaní vo vzťahu počas doby viazanosti zo strany odporcu, súd toto považuje za neprijateľné v spotrebiteľskom vzťahu, v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľ totiž bez ďalšieho podľa jeho uvedenia odpojil odporcu, bez upovedomenia, zmluvný vzťah predsa naďalej trval s odporcom. Tvrdným odpojením nedošlo ku skončeniu zmluvného vzťahu, iba k prerušeniu dodávania služieb a tým aj k prerušeniu používania predmetných zariadení.

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú alebo znamenali, že právo (nárok) žalobcu nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme.

Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods.1 O.s.p.

Podľa § 120 ods.1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti.

Dôkazné bremeno síce postihuje účastníka konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam, ktorý sa spája s tým, že napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom skutkový stav zostane neobjasnený. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané.

V zmysle § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal ani samotný vznik škody a ani výšku skutočnej škody, ani príčinnú súvislosť, dokonca ani skutočné odpredanie zariadenia Huawei B260 Flybox 3G Router.

Zároveň súd poukazuje na to, že odporca bol viazaný 24 mesiacov od uzavretia zmluvy.

Z predložených listín vyplýva, že odporca neuhrádzal faktúry od cca 09/2011 (teda až po vyše roka poskytovania služieb), avšak napriek tomu navrhovateľ nepreukázal, že došlo k odstúpeniu od zmluvy, že navrhovateľ žiadal od odporcu vrátenie odpredaného zariadenia. Tým, že poskytoval odporcovi benefity a poskytol mobilné zariadenie so zľavou, neznamená, že odporca neuhrádzaním faktúr spôsobil zároveň aj ďalšiu škodu.

Napriek tomu navrhovateľ požaduje náhradu škody bez ohľadu na uvedené, ako aj bez ohľadu na to, že zariadenie bolo používané, napriek tomu navrhovateľ žiada škodu vo výške rozdielu kúpnej a predajnej ceny, čím by odporca zaplatil celú predajnú cenu zariadenia „starého“ niekoľko mesiacov, či dokonca rokov pričom náhradu škody žiada vo výške zmluvnej pokuty, čo je vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ohľadom zmluvnej pokuty zo strany navrhovateľa v tomto konaní za účelové a v rozpore s dobrými mravmi, dokonca to možno považovať za obchádzanie súdneho rozhodnutia, keďže zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou, tak v danej výške si to navrhovateľ prekvalifikoval na náhradu škody, ktorú však ničím relevantným nepreukázal.

S poukazom na uvedené súd nepriznal navrhovateľovi sumu 195,- Eur, a v tej časti žalobný návrh tiež zamietol, keďže s poukazom na uvedené skutočnosti nebol preukázaný vznik škody, ako ani výška, ani príčinná súvislosť. Teda neboli splnené žiadne predpoklady pre náhradu škody.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd priznal navrhovateľovi iba sumu 15,85 Eur za poskytnuté služby.

Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9 % od 03.07.2012, teda od nasledujúceho dňa po dátume určenom na zaplatenie dlžnej sumy v pokuse o pokonávku, a to zo súm podľa jednotlivých úhrad.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca bol v omeškaní so splatením predmetných vyššie uvedených faktúr za služby, nakoľko ich neuhradil riadne a včas, teda v lehote ich splatnosti.

Vzhľadom na to, že odporca si svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu nesplnil, dostal sa do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku. Týmto vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania. Súd preto uznal úrok požadovaný navrhovateľom vo výške 9 % ročne v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to od 03.07.2012, teda tak, ako si navrhovateľ uplatnil, hoci odporca sa dostal do omeškania už pred týmto dátumom, a to vždy nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých nezaplatených faktúr. Súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania zo skutočnej dlžnej sumy ku konkrétnym dátumom po odpočítaní jednotlivých splátok, t.j. zo sumy 465,85 Eur od 03.07.2012 do 28.02.2014, po splatení sumy 150,- Eur dňa 28.02.2014 zo sumy 315,85 Eur od 01.03.2014 do 31.03.2014, po splatení sumy 150,- Eur dňa 31.03.2014 zo sumy 265,85 Eur od 01.04.2014 do 30.04.2014 a po splatení sumy 150,- Eur dňa 30.04.2014 zo sumy 15,85 Eur od 01.05.2014 do zaplatenia.

Výšku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu súd nedokazoval v zmysle § 121 O.s.p.

Vzhľadom k tomu, že súd nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 195,- Eur - za náhradu škody, súd z danej sumy nepriznal ani úroky z omeškania z danej sumy a v tej časti zamietol.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomne súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žalobou uplatnenej pohľadávky, na základe čoho súd návrhu navrhovateľa vyhovel v rozsahu uvedenom vo výrokovvej časti.

Podľa § 146 ods. 2 prvá a druhá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Zastavenie konanie v časti o zaplatenie sumy 450,-eur s príslušenstvom zavinil odporca, keďže navrhovateľ zobrať návrh v uvedenej časti späť z dôvodu úhrady sumy 450,-eur zo strany odporcu po podaní návrhu na súd. S poukazom na uvedené navrhovateľovi aj v uvedenej časti konania prináleží náhrada trov konania voči odporcovi.

Výrok o trovách konania sa opiera o § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vzhľadom na to, že v časti súd žalobnému návrhu navrhovateľa vyhovel a v časti tento zamietol, bol úspech navrhovateľa len čiastočný. Pri percentuálnom vyjadrení úspechu navrhovateľa, čo predstavuje podiel medzi tým, čo bolo zo strany súdu navrhovateľovi priznané a tým, čoho sa domáhal (540,39 eur : 793,65 eur - pre potreby stanovenia rozsahu uplatneného a priznaného nároku súd vyčíslil priznanú istinu s úrokmi z omeškania vrátane úspechu ohľadne čiastočného zastavenia konania o zaplatenie sumy 450,- eur a žiadanú istinu s úrokmi z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. k 25.09.2014), predstavuje úspech navrhovateľa 68%, jeho neúspech teda predstavuje 32% (100 - 68) a čistý úspech navrhovateľa je 36% (68-32), teda navrhovateľ má voči v konaní neúspešnému účastníkovi - odporcovi právo na náhradu uplatnených trov konania v rozsahu 36%.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Navrhovateľ si v návrhu uplatnil v návrhu na začatie konania náhradu trov konania v celkovej výške 157,84 eur, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 39,50 eur a trov

právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci: prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd, za jeden úkon právnej služby: odmena 41,50 eur + DPH + režijný paušál 7,81 eur + DPH. V danej veci súd nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania voči neúspešnému účastníkovi, t.j. odporcovi.

V zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, súd preskúmal navrhovateľom uplatnené právo na náhradu trov konania a priznal mu titulom trov konania - titulom súdneho poplatku za návrh na začatie konania sumu 14,22 eur (podľa pomeru čistého úspechu v konaní, t.j. 36% zo sumy 39,50 eur) a titulom trov právneho zastúpenia sumu 42,60 eur (t.j. 36 % zo sumy 118,34 eur podľa pomeru čistého úspechu navrhovateľa v danej veci) a to za úkony právnej služby:

1/ za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia v sume 41,50 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20 % DPH v sume 9,86 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl., spolu suma 59,17 eur,

2/ za úkon právnej služby - podanie návrhu v sume 41,50 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky + režijný paušál v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. + 20 % DPH v sume 9,86 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl., spolu suma 59,17 eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Na základe uvedeného je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania spolu v sume 44,12 eur (suma 14,22 eur titulom súdneho poplatku za návrh a sumu 42,60 eur titulom trov právneho zastúpenia), všetko na účet právneho zástupcu navrhovateľa a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Nakoľko súd návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel, podľa pomeru úspechu v konaní, navrhovateľovi prináleží náhrada trov konania voči neúspešnému účastníkovi - odporcovi. Súd zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľovi iba odporcu, lebo odporca vystupoval ako účastník konania, bol neúspešný v konaní (väčší úspech v konaní mal navrhovateľ) a vedľajší účastník v sporovom konaní vystupoval iba na podporu odporcu, aby hájil jeho záujmy na výsledku sporu, preto súd s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, zaviazal na trovy konania iba odporcu a navrhovateľovi náhradu trov konania voči vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline, ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods.1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods.2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods.1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden

rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak

účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).